

Συναντήσεις

Τὸ κάθε σπίτι δέχεται κι ἀπὸ ἓνα ξενιτεμένο του αὐτὲς τὶς μέρες. Φοιτητὲς ποὺ ἔρχονται νὰ περάσουν τὶς διακοπὲς μὲ τοὺς γονεῖς τους, μετανάστες ποὺ γυρίζουν γιὰ μιὰ ἐπίσκεψη ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, ξένοι φίλοι, καλεσμένοι.

Ἡ ἀναμονή, τὰ σχέδια, ἄρχισαν ἀπὸ μῆνες πρὶν. Σ' αὐτὸ τὸ κρεβάτι θὰ κοιμηθῆ ὁ Κ... Ν' ἀγοράσουμε καὶ μιὰ νάυλον ντουλάπα, γιὰ τὰ ρούχα του. Νὰ μὴν πῆ τὸ παιδί ὅτι δὲν ἐτοιμασθήκαμε...

Καὶ φτάνει ἡ πολυπόθητη μέρα καὶ κατακλύζουν οἱ συγγενεῖς κι' οἱ φίλοι τὸ τελωνεῖο ἢ τὸ ἀεροδρόμιο περιμένοντας. Κι' ἂν τύχει τὸ ἀεροπλάνο ἢ τὸ πλοῖο νάχει καμιά καθυστέρηση, φαινόμενο συνηθισμένο αὐτὸ τὸν καιρὸ μὲ τὴν κίνηση, ἡ ἀνυπομονησία φτάνει στὸ κατακόρυφο.

—Νάτο, τὸ βλέπω, δὲν εἶν' αὐτὸ τὸ ἀεροπλάνο;

—Μά, ἀφοῦ μᾶς εἶπαν στὶς 12 θάρθη. Ἔχει καθυστέρηση.

—Ποῦ ξέρεις, μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει τώρα καθυστέρηση.

Κι' ἀρχίζουν τὰ μάτια νὰ στηλώνονται στὸν οὐρανὸ κι' οἱ καρδιὲς νὰ κτυποῦν.

Στὸ λιμάνι τὰ πράγματα εἶναι ἀκόμη πιὸ δυσάρεστα. Ὀλόκληρες ὥρες ὀρθοστασία κάτω ἀπὸ τὸν κατὸ ἥλιο γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα φιλόξενο κάθισμα. Βγάζουν οἱ γέροι κι' οἱ γριὲς τὸ μπογαλάκι μὲ τὸ ψωμὸτύρι ποῦφεραν ἀπ' τὸ χωριό, τὸ ἀνοίγουν κατάχαμα καὶ γευματίζουν. Καὶ σήμερα λογάριαζαν γλέντι μὲ ψητά γιὰ τὴν πρώτη μέρα τοῦ παιδιοῦ στὸ σπίτι. Τί νὰ γίνη; Φτάνει νάρθη καλά, ἡ Παναγιὰ νὰ δώση.

—Καὶ σταυροκοπιοῦνται οἱ γονιοὶ κι' οἱ θεῖες καὶ μαλλώνουν τὰ παιδιὰ ποὺ κινηγιοῦνται ἀνάμεσα στοὺς ταλαιπωρημένους.

—Καὶ τέλος φτάνει τὸ πλοῖο ἢ τὸ ἀεροπλάνο. Καὶ τὰ μάτια ψάχνουν κι' οἱ καρδιὲς δὲν ἀντέχουν τὸν σύντομο ἔλεγχο τοῦ τελωνεῖου.

—Γιόκα μου, κόρη μου! Πῶς μεγάλωσες ἔτσι....

Δάκρυα, συγκίνηση, καὶ τόσα, τόσα νὰ ποῦν. Αὐτοὶ ποὺ λείπουν χρόνια τὰ χάνουν, τοὺς θαμπώνει ὁ ἥλιος μας κι' ἡ χαρὰ.

Κι' ὕστερα τ' αὐτοκίνητα, οἱ βαρειὲς βαλίτσες μὲ τὸ δῶρο γιὰ τὸν καθένα καὶ ὅλοι φεύγουν γιὰ τὸ σπίτι. Ξεχνιοῦνται οἱ ταλαιπωρίες, ξεχνιοῦνται τὰ πάντα. Ἀρχίζει ἓνα καλοκαίρι διαφορετικὸ γιὰ ὅλους. Ἐνα καλοκαίρι μὲ τὸ σπίτι γεμάτο.

Ἄχ, ἄς εἶναι καλὰ αὐτὲς οἱ συναντήσεις...

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΕΣ